

முருகன் பாடல்கள்

முந்தரன்

1. வேதமவை தேடுபதம்

வேதமவை தேடுபதம் தேவனுடை
யாமிதமும் பேர்நலமும் தானளிக்கும்
பேரகிலத் துள்ளபடை வாழிறைவன்
வேலவனின் பேர்புகழைப் பாடிடவே
நாளும்பொழு தேகணமும் நாதனவன்
ஈர்பதத்தைத் தான்கரத்தா லேயணைத்துக்

கோடிமுறை தான்வணங்கிச் சேவலனின்
பேரவைகள் சொல்லிடவே போமனமே
ஆறுபடைவாழிறைவன் கூப்பிடுகின்
றானுடனே தாமதமும் செய்யாமல்

2. குருபர சரண மையா

திருவுடைப் படைகள் ஆறில்
பதமவை இட்ட குருவே

கருணையின் உருவ மாகி
அருளிடும் அழகு முருகா

குருவென நின்று பிரணவப்
பொருளது சொன்ன சிறுவா

ஒருசரன் வேண்டி நிற்க
அருளிய அழகு வீரா

வருவினை யாவும் போக்கி
நலமவை சேர்க்கும் குழவி

ஒருகனி பெறவே என்று
சினமுமே கொண்ட பழனி
குறமகள் வள்ளி யுடனே
ஒருதே வானை யுற்றே

நிலையிரு பதமே துணையாய்
வருமடி யார்க்கு இதமும்

நலமுடன் குணமும் பலவும்
தரவென நின்ற மூர்த்தி

உனைமற வாதிருக் குமென்
ஒருளம் சேர்வா யப்பா

சிறுவனு முனது மகனே

குருபர சரண மையா

3. வேண்டும் வேண்டும்

உன்புகழ் என்றும் உள்ளம்
நின்றிட வேண்டும்

உன்பதம் இரண்டே கரமும்
பற்றிட வேண்டும்

உன்படை தனிலே உடலும்
கிடத்திட வேண்டும்

உன்னழ கதுவே உளமும்
கண்டிட வேண்டும்

உன்னுடை கோயில் பதமும்
சுற்றிட வேண்டும்

உன்னுடை பிரணவம் அதுவே
கேட்டிட வேண்டும்

உன்னைவிட டகலா வகையே
என்றும் வேண்டும்

உன்குற மகளின் அருளும்
இன்றுடன் வேண்டும்

நற்றே வானை யவளும்
கண்டிட வேண்டும்

என்றுமே உன்றன் மகனாய்
நின்றிட வேண்டும்

சென்னியும் பணிந்தே என்றும்
குனிந்திட வேண்டும்

4. மலைநின்ற மகனே

பழமில்லை என்று சினந்து
மலைநின்ற மகனே

பிரணவத்தின் பொருளை அறியா
பரமர்க்குக் குருவே

குறவள்ளி தனையே மணக்க
மரமான வடிவே

ஒருதேவா நையுடனே சேர்ந்த
இந்திரமரு மகனே

சுரனையும் கொன்று கொடி
ஆக்கிட்ட திருவே

வருகின்ற அடியர்க் கிதம்
தருகின்ற பதனே

கனியொன்று கிழவிக்காய்ச் சுடவே
வைத்திட்ட சிறுவா

அறுபடையி லமர்ந்து அருள்
திருவுள்ள முருகா

உருவுனதே உள்ளமிது முயிரும்
உடலும் சேர்ப்பாய்

கருவதனைத் தாய்போல் காக்கும்
அழகுடை பழனி

5. மலையவை நின்னுள மருகா

மலையவை நின்னுள மருகா
குமரா குருவே

அடியன் மனமிதி லும்வரு
வாயென உள்ளே

கலைபல நிறைந்த தமிழின்
தலைவா முருகா

உனைநிதம் உளமிது பாடிடச்

சொல்லும் தாநீ

சிலையென நின்றுள குருவே
வள்ளிக் கணவா

உனையுணர்ந் திடுமறி வதுவளி
எனக்கும் உடனே

தலையவை இருமுன் நெடுத்து
அருளிடு மழகா

உனதறு படையவை வளநற்
கோயில் தனிலே

அடியனின் உடலும் உளமும்
உயிரும் கிடக்க

அருளிடு முருகா குருவே

சரணம் திருவே

6. முருகா உரைநீ

உனைவேண்டி அடையாத வருமுண்டோ
முருகா உரைநீ

உனைப்பாடிக் காணாத கண்ணுண்டோ
குமரா அழைநீ

உனைக்கண்டு மகிழாத உளமுண்டோ
கந்தா திருவழகா

உனக்காக உயிர்வாழு மடியாரின்
உளமீதி லமரீசா

எனக்காக ஏனின்னும் தாமதமே
சோதனையு மேன்தானோ

உனைத்தேடிப் படைசேரும் பதங்களவை
உதிர்த்திட்ட தூளதுவே

தினமென்றன் முகமேற்கும் திருநீறாய்
உளவழ்வு அளியப்பா

உனைமறவா திருந்திட்டு உளத்தாலே
உன்சந்நி தியில்சேர

உடனேயு மழைவேலா குமரேசா
குருவேனல் லழகன்நீ

குறவள்ளி தேவானை யுடனேயுள்
குழவிநீ பிரணவா

7. எண்ணும் எண்ணம்

எண்ணும் எண்ணம் எல்லாம்
உன்னைப் பற்றி

சொல்லும் சொற்கள் யாவும்
உந்தமி ழுதுவே

உன்பேர் என்றும் உள்ளம்
நின்றிட வைநீ

உன்னருள் தன்னைப் பெறவே
என்னுயி ராக்கு

உன்படை சுற்றியும் வரவே
என்னுடல் சேர்நீ

உன்னடி யார்நடு வினிலே
நின்றிட அழைநீ

உன்னழ கதனைக் கண்கள்
கண்டிடச் செய்நீ

இன்பிர ணவமே சொல்லும்
என்னுடை சுவாமி

நன்மலை தன்னில் நின்றே
இவ்வகி லம்மாள்

உன்னையே படிக்க என்று
என்றனைச் செய்யரசே

8. இன்றுடன் தா

வண்ட மரும் மலர் கொண்டு
நின்ற முருகா

உன்ப தங்க ளென்ற நுக்கு
இன்று டன் தா

தண்ட மிழின் தலைவ உனை
என்றும் ப டிக்க

என்ற மைத்து இன் த மிழும்
தந்தி டப்பா

கண்ண வைகள் பன்னி ரண்டு
கொண்ட குருவே

உன்ப டையில் உயிரும் உள்ளும்
என்று முள்ள

அந்த விதம் தந்தி டப்பா
கந்த குருவே

என்று முனை எண்ணு முளம்
செய்தி ருத்தி

சந்நி தியில் வந்த மர்ந்த
இன்ன டியர்

இன்ப தத்துத் தூளை யென்றும்
ஏற்க வைத்து

9. சோலையனே முருகேசா

அனவ ரதமு முனையு ளமிது
மறவாமல்

உளநல் லவ்வகை உடனு மளிக்க
வருவாயே

சினமெ டுத்த சிறுவன் கனியே
பழநியனே

பிரணவ முரைத்துப் பரம நையுமே
ஆண்டவனே

சுரனை வதைத்து இளைப்பு மாறும்
செந்தூரா

குறவள் ளியொடு தேவா நையுமே
கொண்ட குன்றா

அழகு மயிலி லமர்ந்து அருளும்
சோலையனே

அறுப டைகள் நிலைத்த குருவே
முருகேசா

சரணம் சரணம் சரண மென்று
உரையுள்ளம்

தனி ல மர்ந்து அருள தளிக்கு
மழகீசா

10. உள்ளம் கோயில்

உள்ளம் இதுவே உன்றன்
கோயில்

என்று மதில்நீ வந்தே
அமர்வாய்

கந்தா குமரா குருவே
முருகா

சிந்தை எல்லாம் உன்றன்
னினைவு

என்றும் நிலைக்க அருளும்
உடனே

செந்தில் தனிலே அமரும்
கந்தா

உன்பேர் உள்ளம் என்றும்
பதித்து

உன்படைப் படியில் உடலும்
கிடத்தி

உயிரும் இதமுள் மனமும்
நிறைத்து

நன்றே இருக்கக் கரவழி
அருளீ

11. நானுன் குழவி

வண்ண மயில் மீதில்
அமர்ந்து

நன்று பலவும் ஈயும்
கந்தா

உன்றன் படையில் உடலும்
கிடத்தி

உன்சந் நிதியில் உயிரும்
இருத்தி

உன்ப தத்தில் உளமே
கிடத்தி

உள்ளவ் வகை தரவும்
அருளி

இன்கனிக்காய்ச் சினமும்
கொண்டு

தென்ன கமலை தன்னில்
கனிந்த

செந்தில் நாதன் உன்றன்
குழவி

என்னை யும்தான் ஏற்ற
ருள்வாய்

12. சரணமையா

வளமுடை யறுபடை
வீட்டினிலே

வளரித மிகுதரும்
குருவேநீ

கனவெனு வாழ்விதி
லேநிசமாய்

நிதமும் நிலைக்கும்
அருளீசா

பிரணவப் பொருளே
செவியேற்கப்

பரமனுக் கெனவும்
உரைத்தாயே

தினமுனை நாடிடு
மடியருளம்

தனிலிடம் பெற்றிடும்
அழகேநீ

கருணையின் உருவம்
குருபரனே

சரணம் சரணம்
சரணமையா

13. செந்தூர் வேலன்

அலையவை மோதிடும்
செந்தூர்

தனிலிடம் பெற்றான்
வேலன்

மலையவை நின்றுள
இடமெலாம்

பதமிரண் டுற்றான்
குமரன்

கலையவை வாழ்ந்திடும்
தமிழின்

தலைவன் எனவே
உள்ளே

விலையெது மில்லா
அருளைத்

தரவென வந்தே
நின்றான்

சிலையென வள்ளிக்
குமரன்

இதமவன் பதமிரண்
டேதுணை

14. இதம் அவன் பதம்

சரண மென்று சொல்லி
வந்தார்

அடைவ ரிதம் அவனின்
பதம்

கருணை வடிவம் அவனி
ருக்கும்

அறுப டையில் அடியெ
டுத்தால்

அடுத்த சென்மம் அழியும்
திண்ணம்

திருவு முற்ற இருப
தத்தை

ஒருமனத்தி லேற்றி
விட்டால்

நலமு மிதமு முடனும்
வருமே

சரவ ணபவன் என்னுன்ல்
லழகன்

அழைக்கி றானே அடைவ
முடனே

15. அழைக்கிறான் அடைவம்

அழகுள தமிழின்
தலைவன்

அறுமுகனென்னும்
பெயரன்

குறவள் ளியளின்
கணவன்

ஒருதே வானைக்
குரியன்

பிரணவப் பொருளும்
இவனே

ஒருபழ மாகியும்
நின்றான்

வருமடி யார்கள்
அவரின்

உறுதுணை ஆகவும்
இருந்து

வருவினை ஓட்டும்
வேலன்

அருகில ழைக்கிறான்
அடைவம்

16. பதமிரண்டு துணை

மலைநின்று அழைக் கின்றான்
மால்மருகன்

அலைவந்து அடிகள் தொழும்
செந்தூரன்

கலையுற்ற தமிழின்நற் றலைவன்
குமரேசன்

பலவருளும் தரவென்று பன்னிருக
ரங்கொண்டான்

சிலையாக நின்றவனைச் சிந்தையிலே
கலையாமல்

அமைத் திட்டால் அதுபோதும் இன்பம்
பலவேயும்

இயல்பாக வருமடைய நலமேற்கு
வகையில்

பதமிரண்டு துணையென்று உள்ளார்
வாழ்வில்

இதமடைய என்றிருக்கும் அவனுடைநல்
அறுபடைகள்

நடந்திடுவோ மவைநோக்கி மனதாலே
உடன்நாமே

17. அருளேன் அரசே

அனவர தமுமுனை உளமிதில்
நினைத்து

உனதறு படையினி லுடலினைக்
கிடத்தி

உளமொடு உயிரது முனக்கே
யாக்கி

உன் தமி ழில்லுனைப் படித்தே
இருக்க

அருளது தருவாய் அழகுடை
முருகா

சரணம திரண்டில் அடையும்
அடியர்

அடைவர் பேரருள் உளதாம்
பதவியும்

உனையே படித்து உனதாய்
நினைத்து

உளமேல் இருத்தி உயிரால்
தழுவிட

எனக்கே அருளேன் அரசே
குமரா

18. தமிழின் தலைவன்

மலைநின்ற மருகனை வேண்டி
மனமிதில்

வரவென அழைக்க உறவாய்
அமைவான்

தலையவை இருமூன் நெடுத்த
குமரன்

கலைபல வாழும் தமிழின்
தலைவன்

அலையவை மோதும் செந்தூர்
தன்னில்

நிலையது கொண்ட வடிவே
லழகன்

உனைத்தின முளமிது பணிந்தே
இருக்கும்

வகையது தருவாய் முருகா
குமரா

சரணம திரண்டி லென்றன்
சிரமதும்

உடலொடு உயிரும் உளமும்
இருத்தேன்

19. வருவாய் முருகா

அழகுடை மயிலின் மீதில்
அமர்ந்து

அறுபடை தனிலடை அடியர்
அவர்க்கு

இதமொடு நலமும் குணமும்
தருமுன்

இருபதம் துணையாய் எற்று
வந்தேன்

அயனே எனையும் உனதொரு
மகனென

எற்றே மனதில் நிலைத்த
கனவை

நினைவாக் கிடுவாய் அழகா
குமரா

எனையும் உனதாம் அடியில்
ஏற்பாய்

திருவும் நலமும் குணமும்
தரவே

வருவாய் முருகா குமரா
குருவே

20. பண்ணிய புண்ணியம்

உன் துணை வேண்டி
வந்தால்

உன்னையே தந்தி
ருப்பாய்

இன்முகம் ஆறும்
என்றும்

நன்றதே தருமாம்
இதமே

கண்ணவை பன்னி
ரண்டும்

உன்கரு ணையதைப்
பெய்யும்

பண்ணிய புண்ணியம்
என்றும்

உன்பதம் சேர்த்தி
ருக்கும்

வண்ணமா மயிலின்
மீதில்

நின்றுள வடிவே
லழகா

21. வருவாய் அழகா

உனதிரு பதமவை என்றும்
உள்ளத்

திருத்திட வைப்பாய் முருகா
குமரா

சரணம் சரவண பவனே
குகனே

அருளும் இதழும் நலமும்
தருவாய்

அறுமுக மவையே துணையென்
றிருக்க

அமைப்பா யழகா அறுபடை
வடிவே

கரமவை பன்னி ரண்டும்
இதமே

தரவென உளதே நலமுள
வாழ்வு

கருணா கரனே முருகா
சரணம்

வருவாய் அழகா அடியேன்
உளமேல்

22. வாழ்வு தருவாய்

அனவர தமுமுனை உளமிதில்
இருத்தி

இனியத மிழதனில் கவிதைகள்
புனைந்து

உனதறு படையினில் உடலிதும்
கிடத்தி

மனமொடு உயிரிதும் உனக்கென
விடுத்து

உனதழ கதனையும் விழிகளில்
வடித்து

உன்பெய ரவையே செவிகளில்
மடுத்து

உன்னடி யரையே உறவென
அமைத்து

உன்பத மிரண்டே கரமவை
தழுவி

உளதொரு வாழ்வு தருவாய்
அரசே

குருபர குமரஓ முருகா
சரணம்

23. அறுபடை நின்ற அழகே

வனமதில் அமர்ந்த வள்ளிக்
குறவளை

மனமதில் பிணைத்த முருகா
குமரா

பகையது கொண்ட சுரனை
வென்று

அபயமும் அளித்த வடிவே
லழகா

பழமது பெறவே சினமும்
எடுத்துப்

பழமென மலையில் கனிந்த
குருவே

கனியது பசிக்காய்ச் சுட்டுக்
கிழவிக்

கெனவுமே அளித்த சிறுவா
பரணே

அறுபடை நின்ற அழகே
வடிவேல்

கரமது கொண்ட முருகா
சரணம்

24. பிரணவ வடிவன்

அறுமுக மிதமே தருமே
நிதமே

]குருபரன் அருள்வான் அதுவும்
நிசமே

கருணைச் சிகரம் குமரன்
இவனே

அறுபடை நின்ற இருபதக்
குழவி

ஒருகனி அதுவே சுடவைத்
தவனே

சரவண பவனாம் எனும்பெய
ருடையன்

சிறப்புள தமிழின் தலைவன்
அழகன்

வருமடி யவர்க்கு இதமும்
தருவன்

பிரணவ வடிவன் தகப்பன்
சாமி

அருள தளிக்கி றானுடன்
அடைவம்

25. வந்தமர்வாய் வடிவேலா

உனையன்றி உலகிதனில்
துணையில்லை

மனதிலுடன் வந்தமர்வாய்
வடிவேலா

கணமுமுனை மறவாமல்
வாழுமந்த

ஒருவாழ்வு தான் தருவாய்
குருபாலா

சரணமவை இரண்டுதுணை
ஆக்கிடுவாய்

சரவணனே உனதுபுகழ்
படித்திடவே

கருணையதன் திரு உறுவே
கந்தகுகா

மறக்கருணை பொழிகின்ற
அருட்தாயே

மலையதனில் வீற்றுள நல்
லொருகுழந்தை

உனதுகுழ வியனுமிங்
கருளளி நீ

26. சொல்லிடவும் சாத்தியமோ

பதமிரண்டு போதுமென
வருவோரை

கரம்பன்னி ரண்டாலும்
அணைத்தேற்று

அருளதெலாம் அளிக்குமுன
திற்பெருமை

புலையனெனால் சொல்லிடவும்

சாத்தியமோ

தருமமிகு கந்தகோட்டம்
வாழரசே

அறுபடைகள் வீற்றிருக்கும்
அழகுருவே

சரவணனே சண்முகனே
குருபரனே

பிரணவனே பரமனையும்
குட்டியனே

கருணைமிகு கண்ணொளிதான்
வேண்டுமையா

அருளிடுவாய் அடியனையும்

பொருட்டாக்கி

27. அணைக்கின்ற கரம்

அடைதற்கு வருகின்ற
அடியாரை

அணைக்கின்ற கரம்பன்னி
ரண்டாமே

படைக்கின்ற பிரமனையும்
குட்டியவன்

படையாறில் நிலைத்திட்ட
வடிவேலன்

கலைவாழும் தமிழிற்குத்
தலைதாங்கி

கவிகோடி வாங்கிட்ட
வேலவனே

மலைநின்று மயிலோடு
சேவலதும்

குறவள்ளி யுடனுமொரு
தேவானை

சகமிருக்க வீற்றிருக்கும்
சண்முகவா

உனைச்சேர அடியனுக்கும்
அருளேதா

28. உடனும் அருளேன்

வளமுடை படைகள்

ஆறினிலே

வளரும் குமரக்

கோமானே

அடியனு முனையே

அழைத்திட்டு

அடைதற்கு வழியும்

கேட்டேனே

பிரணவம் அருளிய
பெருமானே

சிறுவனுக் கும்மது
சொல்வாயே

ஒருகனி பெறவெனச்
சினந்தவனே

கருணைக் கிடமாய்
வீற்றவனே

உனையே உளமும்
நாடிடவே

உடனும் அருளேன்
குருபரனே

29. பேரவை கோடி ஒதி

வேலதெடுத்த குமரன்
உனக்காய்க்

காவடி எடுத்து ஆடும்
அடியர்

கோடியர் பலரும் உனதாம்
படையில்

பேர்தமிழ் தனிலே பாடியும்
உன்றன்

பேரவை கோடியும் ஓதியும்
நிற்பார்

வேதமே தேடிடும் பாதமே
கொண்ட உன்

சீர்படை ஆறதில் தானிடம்
கொண்டுமே

வீற்றனை சேவலுட் கொடியனே
குமரனே

ஒர்பிர ணவமதன் பொருளனே
குருபரா

சீர்பெரு கும்வகை நானெழு
திடவும்வை

30. பாடிடச் சொல்

என்றும் உன்றன் பெயரைச்
சொல்லி

உள்ளவ் விதமொரு வாழ்வே
தருவாய்

எப்பொழு தும்முனை என்மனக்
கண்ணில்

கண்டிடும் வகையும் செய்தே
யருள்வாய்

உன்புக ழுதனையே என்றும்
தமிழில்

நன்றாய்ப் பாடிடச் சொல்லும்
தருவாய்

எண்ணம் எல்லாம் உன்னைச்
சுற்றும்

அந்நன் நாளே தந்திடு
கந்தா

செந்நிய முடலும் உயிரும்
உளமும்

என்றும் உன்னைப் பணிந்திட
வைத்தே

31. வந்தமர்வாய் உள்ளமதில்

உன்னழகே உள்ளம்
எண்ணிவிட

என்றுமிதம் வருமாம்
தன்னாலே

கண்ணவைகள் பன்னி
ரண்டவையே

கொண்டவனே குமர
குருபரனே

சண்முகனே சரவண
பவகுஹனே

தென்னகத்து மலைகள்
நின்றவனே

அன்றுகனி இல்லை
என்றுசினம்

கொண்டவனே சிறுவன்
இன்பழநி

தன்னிலருள் தெய்வத்
திருமணியே

வந்தமர்வாய் என்றன்
உள்ளமதில்

32. சண்முக வடிவே

சண்முக வடிவே சரவண
பவனே

இன்முக உருவே தென்னக
மன்னா

கண்ணவை பன்னி ரண்டும்
கொண்டு

என்றும் இதமே தருநல்
லழகா

இன் தமிழிற்குத் தலைவன்
எனவே

நன்றுள் கவிஞர் நாவில்
வாழும்

சின்னவனேபழ நியதில்
நின்றும்

நன்றவை பலவும் தந்தரு
ளீசன்

உன்பத மிரண்டு என்றும்
துணையாய்

உள்ளவ் வகைநீ தந்தாள்
குருவே

33. வாஉடனும் என்னுளமேல்

ஆறுபடை வீடமர்ந்த
தேவனுமே

வேண்டிடுவர் உளமிருக்க
வேவருவன்

பாரிதனில் முளைத்தமலை
தனில்நிலைத்த

ஈர்பதங்கள் அடியருளம்

கோடியுளும்

தானிருந்து பேரருளைப்
பொழியுமிது

ஊரறிந்த ஒருண்மை
சேவலனே

சூரனையும் வென்றபினே
ஏற்றனையே

நானொருவன் தன்னையினும்
ஏலலையேன்

தேவகுரோ பேரரசே
பாத்தமிழா

வாஉடனும் மாமயிலில்

என்னுளமேல்

34. உளமேல் எழு

திருப்புகழ் முருகாற் றுப்படை
யுடனும்

அனுபூ தியொடு சஷ்டி
கவசம்

எனப்பல நூலில் வாழும்
பெருமை

முருகன் எனுமுன் பெயரைச்
சொல்ல

உளமேல் எழுந்து இனித்தே
நிற்கும்

விதமது செய்யும் உன்றன்
படையில்

உளமும் உடலும் உயிரும்
கிடத்த

வருநல் லடியர் நடுவிற
புலையன்

எனையும் வரவைத் தருளீ
குருவே

சரணம் சரணம் சரவண
பவனே

35. மனமே மயில்

உனதாம் பெயரே
உறுதுணையாய்

உளதோர் வாழ்வு
தந்தருள்நீ

மனமே மயிலென
ஏற்றிட்டு

மயிலோய் வருவாய்
அதில்வாழ

கணமே கழியும்
முனதாக

உனதாம் பதத்திற்
சேர்த்துவிடு

குருவே முருகா
சரவணனே

திருவே நிறைந்த
குருபரனே

சரணம் சரவண
பவகுகனே

சதமும் இதமே
தருமீசா

36. மனமிதும் ஏற்பாய்

மனமிது உன்றன் மயிலா
யாக்கி

அதிலுடன் உனையே அமரச்
செய்து

அனவர தழுமே நினையே
படித்து

மனமெலா முனதா யாக்கி
யிருந்து

கணமுமே இதமும் தரவே
வேண்டி

இனியநற் றமிழில் இதமாய்க்
கவிதை

புனைந்திட வைப்பாய் அழகா
முருகா

கனவெனு வாழ்வா மிதனில்
நிசமாய்

நிறைபெறு மழகா குருவே
சரணம்

மனமிதும் ஏற்பாய் ஏழாம்
படையாய்

37. இருபதங்கள்

சரணமையா

உனையன்றி உலகிதிலோர்
துணையில்லை

நினைவெல்லம் நிறைந்திட்டு
நிற்பாயே

கலைவாழும் தமிழிற்குத்
தலைவாநீ

கருணைக்குப் பெயர்போன

குரு ஈசா

தருணமிது தவிர இனி
வரலிலதே

அறுமுகவா இருபதங்கள்
சரணமையா

திருவடியும் திரு திகழும்
ஒருகோயில்

அவையடைந்து அனவரதம்
வாழ்விருக்க

நலமொடுநீ பலவருளும்
தருவாயே

குருபரனே சரவணனே

திருமுருகா

38. மனமதெலாம் நிறை

அனவரதம் உனைநினைந்து
இருக்கும்

வகையதுவே தருவாயே
குருவே

மனமதெலாம் நிறைந்திருக்க
வேண்டும்

படையதனில் உயிரெனது
சேர்த்துள்

வகையதுநீ தருவாயென
வந்தேன்

கருணைமிகு குருபரனே
சரவணனே

தருணமிது தவிர இனி
வரலிலதே

திருப்படைகள் இருமூன்று
அமையழகா

குருபரனே சரவணனே
குமரகுரோ

சரணமதே தா உடனே
தேவனும் நீ

40. அருளிட வருவாய்

அறுமுக குகனே சரணம்
முருகா

சரவண பவனே சரணம்
தரவா

கருணையினுருவே கந்தா
முதல்வா

திருவுடை படைகள் இருமூன்
றுடையோய்

தருணமு மிதுவே தமிழே
இதமே

அருளிட வருவாய் அயனின்
உளமேல்

மலையவை நின்ற மருகா
குழவிப்

பழனியே பிரணவப் பொருள்
ஆனவனே

அறுபடை நின்ற அழகா
வடிவேல்

கரம தெடுத்த கருணா
கரனே

39. ஆறுமுகமான குரு

ஆறுமுக மானகுரு
வேலவனே

பேரகிலம் படைத்தவனே
குருபரனே

பாரிதனில் மலையமர்ந்த
சேவலனே

ஓர்பழமே கேட்டசிறு
வன்நீயே

பேர்பழமாய் ஆகிநிலைத்
திட்டவனே

பேரசுரன் தன்னையுமே
போரில்வென்று

கூடவுள சேவலென
ஏற்றனையே

நானுமொரு மகனுனக்கு
வேல்முருகா

ஏற்றருள்வா யேதினமும்
காவலனே

சீர்சிறப்பு தான் திகழும்
மாப்படையோய்

42. சரணம திரண்டு

அனவர தழுமுனை உளமேல்
இருத்தி

அருகினில் இருக்க அருள்வாய்
அரசே

அறுபடை தனிலே அமைந்த
குருவே

சரணம திரண்டு தரவே
வரணும்

கருணையின் உருவே கந்தா
குகனே

திரு உடை நலமும் குணமுள்
மனமும்

உனையே எழுதும் கரமும்
பெறவை

தருணம் இதுவே தமிழே
முருகா

வருவாய் அருள மயிலில்
அமர்ந்து

சரணம் சரணம் சரவண
பவனே

41. அணைத்திட்டாய் அப்பா

உனக்கென்று ஒருபோ தும்
இங்கே

உளமார நான் நன்றி
சொல்லி

உனைப் போற்ற வில்லை
முருகா

இருந்தாலு மெனக் கிங்கே
நீயே

அளித்திட்ட செல்வ மவை
கோடி

புலையனெனத் திரிந் திங்கு
வந்தேன்

உனதுபடைப் படிய தனில்
நின்றேன்

உடனழைத்து எனக் கருள
என்று

ஒருமயிலில் கர வேலும்
கொண்டு

அணைத்திட்டாய் அப்பா நீ
வாழ்க

43. சரணவை துணை

நலமுடை அறுபடை
தனிலமர்

இருபதம் அறுமுகம்
பன்னிரு

கரமவை அளித்திடு
நலம்பல

அனவர தமுமவன்
பெயரவை

உளமிதில் உயிருடன்
இருத்திட

வருவனே குருபரன்
உள்ளிருந்

தேயருள் செய்யவு
மென்றுமே

இனியநற் றமிழிலே
படித்திட

இதம்பல வும்தரு
பவனிவன்

சரணவை துணையென
அடைவமே

44. உன் மகனே

என்றுமெனை ஏற்றிருந்து
அருளுமையா

உன்மகனே நானுமொரு
புலையனென

மாறிவிட்டேன் என்னையும்நீ
கூப்பிடப்பா

வண்ணமயில் மீதமர்ந்த
வடிவழகே

தண்டமிழின் இனியசுவை
ஆனவனே

கண்ணவைகள் பன்னிரண்டு
கொண்டவனே

உன்னருளே என்றனுக்கு
இதமுமாகும்

உன்பதமே நானடையும்
விதமதாக்கி

இன்றெனையே உன்னடியர்
உள்ளொருவ

னென்றாக்கி விடுவாயே
சாமிநாதா

45. அருளிட நின்றனை

வனமதில் மரமாய்
வளர்ந்து

குறமகள் கரமது
பற்றினை

படையதில் திருவாய்
வளர்ந்து

மயிலுடன் வேலும்
பெற்றனை

அடியவர் மனதில்
அமர்ந்து

அருளிட என்றே
நின்றனை

அனவர தழுமுனை
உளமேலே

அமைத்திட அடியருக்
கருளினை

அயனை மட்டுமேன்
சேர்த்தலே

இலையென நின்றயோ
தெரிகிலேன்

46. படையதில் திரு

வனமதில் மரமாய்
வளர்ந்து

குறமகள் கரமது
பற்றினை

படையதில் திருவாய்
வளர்ந்து

மயிலுடன் வேலும்
பெற்றனை

அடியவர் மனதில்
அமர்ந்து

அருளிட என்றே
நின்றனை

அனவர தழுமுனை
உளமேலே

அமைத்திட அடியருக்
கருளினை

அயனை மட்டுமேன்
சேர்த்தலே

இலையென நின்றயோ
தெரிகிலேன்

47. கருணைக் கடலே

அனவர தழுமுனை
உளமீதில்

அமர்த்திட வைப்பாய்
ஆறுமுகா

கணமும் உனையே
மறவாத

மனமும் தருவாய்
முருகேசா

படைகள் இருமூன்
றமரரசே

இதமும் நலமும்
தருமழகே

கருணைக் கடலே
முருகோனே

சிறியன் எனையும்
அணைத்தாளேன்

தருணம் இதுவே
தமிழரசே

வருவாய் புலையன்
உளமீதும்

48. பிரணவப் பொருளோனே

உள்ளம் என்னும்
கோயிலிலே

என்றும் வந்தும்
அமர்வாயே

உடலென்னும்படை
உனதாக

உடனும் எற்பாய்
முருகேசா

உயிரே உன்றன்
இடமேயே

உடைத்தா யிருக்கச்
செய்வாயே

கணமும் மறவா
நிலையினிலே

அயனையும் அமர்த்தி
விடுவாயே

அருள்நற் பிரணவப்
பொருளோனே

தருவாய் இதமும்
நலமும்தான்

49. அறுபடை அடைய

வளமுடை படைகள்

ஆறாம்

வளர்கிற குமரன்

தேனாம்

அருளவை கோடி

சேர்ப்பான்

அடைந்திடு மடியர்

கட்காய்

திருவுடை நலமே
பலவும்

தருபவன் அறுமுக
வடிவன்

பிரணவப் பொருளா
யாகி

அருளிய சாமி
னாதன்

அடையவு மேன் தா
மதமே

நட உடன் அறுபடை
அடைய

50. பதத்தினிலே சேர்த்தருளும்

உனையன்றி உலகிதனில்
ஒருதெய்வம்

இலையென்று கண்டிட்டு
வந்தேனையா

எனைநீயும் வெறுத்திட்டு
ஒதுக்காமல்

உன்னிரண்டு பதத்தினிலே

சேர்த்தருளும்

பிரமனுக்கும் பிரணவத்துப்
பொருள்சொல்லி

சிரமதனிற் குட்டியநற்
குமரகுரோ

அயனையுமே அணைத்துத்தான்
திருத்திட்டு

அறுபடையில் அடையுமடி
யார்நடுவில்

உளனாக வைத்திடுவாய்
ஆண்டவனே

உளமார வேண்டினனே

குருபரனே

1

ஆசிரியர் பற்றி

நான் (ஸ்ரீதரன் 62) என்னுடைய எட்டாம்
வகுப்புப் படிக்கையில் ஏதோ ஒரு பழைய
நாட்காட்டியின் பின் பக்கத்தில் எழுத
ஆரம்பித்தேன். எழுதியதைப் படித்துப்

பார்த்த போது இன்னும் எழுத ஆவல்
தந்தான் அவன்.

திருவிடைமருதூரைச் சேர்ந்த நான் படித்தது
வேதியியல். வேலை பார்த்தது வெளி
நாட்டில். அன்றும் இன்றும் என்றும்
நிம்மதியும் சந்தோஷமும் திருப்தியும்
பெருவது என்னவோ ஸ்ரீ சாமினாதனைப்
பற்றி எழுதும் போதே.

யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக யாவரும்.

இதை வெளியிடுவதில் உதவிடும் ஸ்ரீ
ஸ்ரீனிவாசன் அவர்களுக்கு மனமார்ந்த
நன்றி